

עין משפט נר מצווה

לד:

במה מדליקין פרק שני שבת

מסורת הש"ס

(א) בבבית (ב) ז' (ג) ו' (ד) ז' (ה) ו' (ו) ז' (ז) ו' (ח) ז' (ט) ו' (י) ז'
ז' (יא) ו' (יב) ז' (יג) ו' (יד) ז' (טו) ו' (טז) ז' (יז) ו' (יח) ז' (יט) ו'
ז' (כ) ו' (כא) ז' (כב) ו' (כג) ז' (כד) ו' (כה) ז' (כו) ו' (כז) ז' (כח) ו'
ז' (כט) ו' (ל) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'

הגהות הב"ח

(א) נ"ב ז' ו' (ב) ו' (ג) ז' (ד) ז' (ה) ו' (ו) ז' (ז) ו' (ח) ז' (ט) ו' (י) ז'
ז' (יא) ו' (יב) ז' (יג) ו' (יד) ז' (טו) ו' (טז) ז' (יז) ו' (יח) ז' (יט) ו'
ז' (כ) ו' (כא) ז' (כב) ו' (כג) ז' (כד) ו' (כה) ז' (כו) ו' (כז) ז' (כח) ו'
ז' (כט) ו' (ל) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'

גליון הש"ס

(א) ז' (ב) ז' (ג) ז' (ד) ז' (ה) ו' (ו) ז' (ז) ו' (ח) ז' (ט) ו' (י) ז'
ז' (יא) ו' (יב) ז' (יג) ו' (יד) ז' (טו) ו' (טז) ז' (יז) ו' (יח) ז' (יט) ו'
ז' (כ) ו' (כא) ז' (כב) ו' (כג) ז' (כד) ו' (כה) ז' (כו) ו' (כז) ז' (כח) ו'
ז' (כט) ו' (ל) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'

רבינו הגמול

(א) ז' (ב) ז' (ג) ז' (ד) ז' (ה) ו' (ו) ז' (ז) ו' (ח) ז' (ט) ו' (י) ז'
ז' (יא) ו' (יב) ז' (יג) ו' (יד) ז' (טו) ו' (טז) ז' (יז) ו' (יח) ז' (יט) ו'
ז' (כ) ו' (כא) ז' (כב) ו' (כג) ז' (כד) ו' (כה) ז' (כו) ו' (כז) ז' (כח) ו'
ז' (כט) ו' (ל) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'

ומפני מה אמרו אין טומאין
אפילו בדבר שאינו מוסף
משמשהו. וזו היתה שם
שימון בן יוחנן וזאת לחות
בבבל. וזו היתה שם
בבית. ומן הלילה. ספק
כולו מן היום. ספק כולו
מן הלילה. וזו היתה שם
אחר. וזו היתה שם אחר
(א) ו' (ב) ז' (ג) ז' (ד) ז' (ה) ו' (ו) ז' (ז) ו' (ח) ז' (ט) ו' (י) ז'
ז' (יא) ו' (יב) ז' (יג) ו' (יד) ז' (טו) ו' (טז) ז' (יז) ו' (יח) ז' (יט) ו'
ז' (כ) ו' (כא) ז' (כב) ו' (כג) ז' (כד) ו' (כה) ז' (כו) ו' (כז) ז' (כח) ו'
ז' (כט) ו' (ל) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'
ז' (לח) ו' (לט) ז' (לא) ו' (לב) ז' (לג) ו' (לד) ז' (לה) ו' (לו) ז' (לז) ו'

מפני מה אמרו אין טומאין בדבר המוסף הכל ואפילו מבעוד יום.
כדתין לקמיה לא גביה ולא זכיל ורף על גב דקסת הטמנה מבעוד
יום הוא דלא אכריחן משחכה: **ברמז.** אפר המעורב בנחלים:
ויעמין. דהא מבעוד יום
משחכה שנה לשל הקדרה של
שנה כל לרעה וגו' ורף אף צבסלה כל
לרעה עד שיגרף או שיקטוס. והכי
מסקינן כפרק לרעה דף (ל) דלמך
זרבי קטמה והועבדה משהין עליה
מתן שהומנו מבעוד יום כל לרעה
ומצביל לשל על דרכו וכן אמר רבי
יוחנן: מן היום ומן הלילה. כלומר
ספק (א) יש בו משניהם: **ספק כולו מן
היום ספק כולו מן הלילה.** הרי ג'
ספיקות לפיכך מטילין עליו הומר
שני לומר שמה יש בו משניהם:
מאדמימן. שנהא אדמומת חמה
בעבים: **הכסיף.** השמיר: **התחטון.**
תחטון של כפת הרקיע הסמוכה
לארץ: **עליו.** גובהה של כפה אחי
ממהרת להכסיף. ולקמן פריך מאי
קאמר דקשיא סיפא ארשה: **מאי
מיל.** זהו שיעור אורך בין השמשות
ולאמר מאי מיל הוי לילה: **כהרף
עיין.** כשעור קרית עין גרפיין
ולא נחקה: **זו נכנס.** הלילה נכנס
והיום יואל יזאלת אז עס כניסת זה
כהסס מתפרשין קרי בין השמשות
וכל דמקמי הכי הוי יום מעלי: **למאי
יילכא.** יטילו עליו ספק שמה
משניהם יש בו צלמח ספק כולו מן
היום איכא למימר לענין מואלי שנת
לביא אש תלוי ספק כולו מן הלילה
לענין לילי שנת אלא מומר שניהם
למאי הילכתא: **רשע שני ביה"ש.**
זיכה. דזו מנעמא זימים ונבליות בין
שראה שמים ביום אחד בין שראה
שמים בשני ימים לזופים בין שראה
אחת בשני ימים כגון בין השמשות
חשיג ליה כשמי ראוית מזוס ימים
דילפיין מלונר ללנקה: **זה נקבע
זימים אף זכר זימים וראיות בגופיה
מיפרעה דמניח בגמילה דף (ט). מנה
הכחוס שמים וקרואו טמא כו': **ספק
לעומאה ולקרנן.** ספק טמא ספק
טהור ספק מידי קרנן עס הטמאה
ספק אינו מידי קרנן אלא טמא
שבעה דזו בעל שמי ראיות או שני
ימים כל מורת טומאת זבין עליו
ושלטי מיצממו ליד קרנן. וזה שראה
שני בין השמשות ספק יום אחד
הוא וטמא בשני ראיות או שני ימים לזופין הן וטמא נמי בטורת ימים
ספק ז' ימים שאין לזופים הן וטהור טמומת שבעה אלא כבעל
קרי צלמח דלאו שמי ראיות ביום אחד איכא ולא שני ימים
לזופין איכא ספק שאן ז' ימים לזופין דזו נמור הוא אף לקרנן
כיזד שמה בין השמשות הראשון כולו מן היום וציה"ש השני כולו מן
הלילה ונמצא יום אחד הפסק בינתיים וטהור או שניהם מן היום
דכוו להו שני ימים לזופין וכן אם שניהם מן הלילה הוה להו ממי שני
ימים לזופין או שמה אם הראשון מן הלילה והשני מן היום הוה להו
נמי שמי ראיות זיכה אחד וטמא שבעה ככל אלו ואין כלן קרנן או
שמה שחיהו הראיות היו מקמתן ביום ומקמתן בלילה והשניה כולה מן
הלילה או הראשונה כולה מן היום והשניה מקמתן ביום ומקמתן בלילה הוה להו ג'
מטמא העוף הנבה על הספק ואין נאלכת דשמא לאו כר קרנן הוא ומיליקת חולין נבלה: **ראה אחס ביה"ש ספק לעומאה.** שמה מקמתן
ביום ומקמתן בלילה והיינו חומר ז' ימים וטמא ו' או שמה כולה או מן היום או מן הלילה ואין כלן אלא אחת: **עני מורה מאדמימן.** עדיין לא
הכסף אפי' מתחין: **כרוך ופני.** שני הדברים כדרך אחד בטורה אחת: **ואודו לעמיהו.** דרעה סר שיעור ביה"ש נפיש ורב יוסף סר טב וטור:**

רבי יוסף אומר בין השמשות בהרף עין. פירש רש"י לדין
להסתפק בו אלא כשהוא כהרף עין ולא זמן גדול כמו
שמסתפק בו תנא קמא אלא אין לפרש רבי יוסף אין מסתפק בזני
השמשות כלל והכי קאמר כהרף עין אינו מצר וצדיק בו ממי זה
נכנס וזה יואל וידוע אינו ממי הוא
יום ממי הוא לילה דהא כנאספמא
דמסתא זבים צפ"ק קמי וכן היה ר'
יוסף אומר ראה אחד בין השמשות
ואחד דלאו ספק לטומאה ולקרנן
פירוש שראה צמואלי שנת ציה"ש
וינוס שני ראה ביום ספק לטומאה
דשמא בין השמשות כולו מן היום והוי
יום מפסיק וטהור או שמה כולו מן
הלילה והוה שני ימים לזופין ועמא
ושמה מן היום ומן הלילה ואיכא שניה
ימים לזופין ומידי קרנן אלמא דר'
יוסף נמי מספקא ליה צההוא כהרף
עין: **ספק לטומאה ולקרנן.**
פירש כנוטנס דשמא בין השמשות
ראשון כולו מן היום ושני כולו מן
הלילה וליג' דלא ראשון כולו מן היום
יש נמי כולו מן היום ומו דלמך לקמן
בשמעתין דף (ל) ב: **ועשה מלאכה
בשני בין השמשות מידי מטמא ממה
נפשו ולפירוש הקונטרס הא איכא
לומר שמה בין השמשות דע"ש כולו
יום ומואלי שנת כולו לילה ולא
יחייב טמא אלא אש ומפריש
רש"י ספק לטומאה ולקרנן שראה
בין השמשות צמואלי שנת וציה"ש
מואלי יום שני דשמא בין השמשות
שניה כולו מן היום או כולו מן
הלילה מספיק יום אחד נימנים ואין
כאן טומאה או שמה חזיו מן היום
וחזיו מן הלילה והוה לזופין וטמא
טומאת שבעה ומתחייב קרנן וקשה
לפירושו מד שמי ימים בין השמשות
משמע לזופין ועוד דלפי זה לא
משכת טומאת ז' כלל קרנן ולישג'
משמע ספק טומאה לחוד ולקרנן
לחוד ועוד קשה לר"י דאם מיירי
כשראה בין השמשות כמו העושה
מלאכה שני בין השמשות כדמפרש
רש"י א"כ בלילית אחת מידי קרנן
דחא ציה"ש היו לכל הפחות חזיו מיל
דהו אף קשה לה שיעור מיל הוי
אלפים אחת דרש"י בעל שני
שעירים (יומא דף פו. וס) ואמר
בפרק ד' מימות (פסחין דף סג.)
ראה אחת מרובה כג' שהיא כמגדיון
לילה שיה שם שמי טבילות ושני סיפוגין
הרי זה זכ גמור וכנאספמא דריש
מסכת זבין משמע היינו שיעור ק'
ראה כל בין השמשות אלא שעה אחת מועטת דבין השמשות זה ושעה
אחרת בין השמשות אחר וככל שהוא שבין השמשות יש להסתפק שמה
כולו מן היום או כולו מן הלילה או חזיו יום וחזיו לילה והשתא מאי
שפיר דספק לטומאה דשמא הראשון כולו מן היום והשני כולו מן
הלילה ומפסיק יום בינתיים או שמה מרוביהו יום או מרוביהו לילה
ואיכא ז' ימים לזופין וספק לקרנן שמה הראשון מן היום ומן הלילה
והשני לילה או הא' יום והב' חזיו יום וחזיו לילה ואיכא ג' לזופין וההיא
דהעושה**

אפשר לבעוד עליו. ואמרנו על זה דר' יהודה הוא נוסף קשיא. ומתוך רבה כרוך וחני, אחרת כח"ש משתקע חסכו וכן שני משכב מאדמימן את המורה, וסימנין בזה. פי' אם יהיה נר וזקק בבית וכו' חלון פתוח למערב
מתחילת אור וכן כנגד פת החלון כמורה וכן הכסף העליון וזהו חמשה עשר. וזהו לילה. ורב יוסף בני נח הכי אחרת כח"ש משתקע חסכו וכן שני משכב מאדמימן
למורת עינין הוא יום. הכסף התחתון ולא הכסף העליון ביה"ש. הכסף העליון והשורה לתחתון לילה. ואודו לעמיהו דאומר שיעור בני השמשות ככמה. רבה אמר בני הלוחך וכו' רבמי על גוד' אבד' כי שליש' מילן

